

Pravidelná shromáždění

Neděle 9.30 bohoslužby pro děti i dospělé
Rodinná neděle – každou poslední neděli v měsíci

Pondělí
1. pondělí v měsíci 19.00 večery rozhovorů s pozvaným hostem i bez hosta
2. pondělí v měsíci 19.00 schůze staršovstva
3. pondělí v měsíci 19.00 setkání střední generace – „třicátníků“

Úterý
17.00 biblická hodina
18.30 setkání mládeže (fara, 3. patro)

Středa 19.30 hovory před křtem i po křtu (jednu měsíčně)

Čtvrtek
15.00 setkání konfirmandů (fara, 3. patro)
16.00 setkání mladších i starších dětí (fara, 3. patro)

Návštěvní hodiny ve sborové kanceláři

Středa 9.00–12.00 je přítomna sborová sestra

Čtvrtek 17.00–19.00 je přítomen farář sboru

S farářem lze domluvit návštěvu i v jiný čas telefonicky na čísle **251 564 204** nebo e-mailem na adrese ivo.mares@evangnet.cz.

Platíte-li salár nebo dar sboru hotově v kanceláři nebo bankovním převodem, neberte prosím na přiloženou složenku zřetel. Na Vaše dary a saláry Vám rádi na požádání vystavíme potvrzení pro daňové účely. Další informace u sborové sestry (251 564 204 nebo jana.fucikovska@evangnet.cz). Jsme vděční za Vaši obětavost.

Alfa a Omega Vydává třikrát až čtyřikrát do roka

Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8,
Praha 5-Smíchov, PSČ 150 00, telefon: 251 56 42 04.

Rediguje farář Ivo Mareš. Bankovní spojení: č. ú. – 123496309/ 0800 ČS Praha 5.

<http://smichov.evangelnet.cz> * e-mail: smichov@evangelnet.cz

ČÍSLO 54

ADVENT 2008

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Praze 5-Smíchově

„Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto vám bude za znamení: Naleznete nemluvítko plénkami obvinuté, a ležící v jeslech. A hned s andělem zjevilo se množství rytířstva nebeského, chválících Boha a řkoucích: Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle.“
Evangelium podle Lukáše 2,11–14

DOBRÁ VŮLE JEDNOU ZA ROK?

Představte si, že byste potkali člověka, který vůbec neví, co jsou Vánoce. Nikdy je nezažil, nikdy o nich neslyšel ani slovo. A vy byste mu měli vysvětlit, jak a proč tento svátek slavíme.

Možná byste začali biblickým příběhem o Marii a Josefovi, dítěti narozeném v chlévě a zděšených pastýřích. Někdo by přidal i východní mudrce a krále Heroda, jiný by vyprávěl o vykoupení a radosti, hodování a zpívání, pokoře a naději – všechny tyto motivy a známé postavy, které zosobňují

ŠTĚDROVEČERNÍ VEČĚŘE VE SBORU

Nezůstávejte na Štědrý večer doma sami, přijďte mezi nás!

Také letos se sejdeme u štědrovečerního stolu ve sborové místnosti. Podobně jako v minulých letech začneme kolem 17 hodin, bezprostředně po skončení podvečerních bohoslužeb. Srdčně zvani jsou všichni, kdo budou chtít – mají i velcí, starí i mladí, jednotlivci i celé rodiny. Podávat se bude tradiční ryba s bramborovým salátem.

ADVENTNÍ KALENDÁŘIUM

neděle	7. 12.	9:30 hod.	2. advent, bohoslužby s VP
neděle	7. 12.	16:00 hod.	koncert pěveckého sboru Popelka
neděle	14. 12.	9:30 hod.	3. advent, bohoslužby s VP
neděle	14. 12.	15:00 hod.	koncert smíšeného pěveckého sboru Siloe
středa	17. 12.	19:30 hod.	Musica Oeconomica Pragensis – Česká mše vánoční
čtvrtek	18. 12.	19:00 hod.	Roxy Ensemble – Malá noční hudba, Noktornó
neděle	21. 12.	9:30 hod.	4. advent, dětská vánoční slavnost s divadlem
středa	24. 12.	16:00 hod.	Štědrý den, podvečerní bohoslužby
středa	24. 12.	17:00 hod.	štědrovečerní večere ve sborové místnosti
čtvrtek	25. 12.	9:30 hod.	Boží hod vánoční, bohoslužby s VP
pátek	26. 12.	17:00 hod.	koncert souboru Michal Hromek Consort
neděle	28. 12.	9:30 hod.	1. neděle po Vánocích, bohoslužby s VP (M. Erdinger)
středa	31. 12.	17:00 hod.	bohoslužby
čtvrtek	1. 1.	9:30 hod.	Nový rok, bohoslužby s VP

Milé sestry a milí bratři,

*děkujeme Vám, že jste pamatovali na svůj sbor,
a přežeme Vám radostně prožít vánočních svátků,
Boží požehnaní a vše dobré do roku 2009.*

Staršovstvo a farář Ivo Mareš

Vánoce, by se jistě objevily v odpovědích každého z nás. Ale třeba byste to vzali z jiného konce a popisovali byste každé s kapry a mrazem prokřehlé prodáváče na trzích, zdobení vánočního stromku, pečení cukrovi nebo rodinné rituály u štědrovečerního stolu. Všichni bez rozdílu – křesťané i nekřesťané – by se zřejmě shodli na tom, že Vánoce jsou svátky rodinné.

A pak by přišla na řadu obříznější část úkolu – vysvětlit, jak s Vánoce souvisí běhání po obchodech a prosincová nákupní horečka, která každoročně zachvátí celý národ. Clovek, který nikdy nezažil Vánoce, by asi jen nechapavě kroutil hlavou a možná by si i trochu zlomyslně přisadil: „Vy si přejete pokoj na zemi jenom na Vánoce? A dobrá vůle; to vám opravdu stačí, když ji ukážete jednou za rok? Jestli se máte rádi, nebylo by mnohem lepší, kdybyste to „jenom“ řekli? Není upřímně míněná věta „Mám tě rád(a)“ ceněnější než drahé dárky?“

Tyto otázky směřují k tomu, co většina z nás stejně dobře ví: Vánoce, i přes všechnu tu okázalou nestrídmost, jsou svátky skromosti a pokory. O Vánoce chceme věřit, že láska a pokoj mají na zemi své místo, chceme mít nadějí, že ještě existuje čistota a nevinnost, že má smysl milovat a být milován. To nemluvnětko narozene v jeslech, tichý Spasitel, jenž jest Kristus Pán, nám to bude trpělivě rok co rok připomínat. A přestože je clovek tvor nestálý a nevinnost ani čistota se mu v srdci na dlouho neusadí, je dobré, že po tom alespoň jednou ročně touží.

Ivo Mareš

ADVENTNÍ KONCERTY VE SMÍCHOVSKÉM SBORU ČCE

ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ NA POPELCE

2. neděle adventní 7. prosince v 16 hodin

Dirigent: Monika Drdová

Účinkují: pěvecké sbory Popelka, kapela Z Futrálu pod vedením Jakuba Přibyla, orchestr AD LIBITUM

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR SILOE

3. neděle adventní 14. prosince v 15 hodin

Řídí: Luboš Krtička

Komorní sbor Siloe pod vedením Luboše Krtičky představí skladbu Bayeza Kusasa na motivy původních afrických písní. Autorem písně je Ernest Scherer a diváci se budou moci těšit například na písně v jazyku Xhosa či Tswana. Druhá část večera bude patřit klasickému dílu Antonia Vivaldiho – mši Gloria. Sbor při ní, kromě varhan, doprovodí také saxofony a smyčce.

MUSICA OECONOMICA PRAGENSIS

středa 17. prosince v 19.30 hodin

Řídí: Martina Spiritová

Na programu: Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

ROXY ENSEMBLE

čtvrtek 18. prosince v 19.00 hodin

Dirigent: Tomáš Hanák

Slovem i zpěvem provází: Jan Budař

Na programu: W. A. Mozart – Malá noční hudba, A. Dvořák – Nokturno, A. Schönberg – Zjasněná noc, J. Budař – Makrela aj.

Zveme Vás na dětské vánoční divadlo

NĚKDO JE ZA OPONOU

4. neděle adventní – 21. prosince

představení je součástí bohoslužby a začíná v 9.30 hod.

JAK TO VIDÍ

DĚTI

V adventním období jsme se zeptali dětí – dětí malých, větších, i těch, kteří už se za děti moc nepovažují, co pro ně znamenají Vánoce. Co se jim vybaví, když se řekne Vánoce, na co se těší, co od letošních Vánoc očekávají.

Do odpovědí se jim moc nechtělo a na smělou výzvu, zda by byly schopny napsat o Vánocích alespoň tři věty, se chytily jenom dva nejstarší. Jakub se do práce pustil s vervou a za jeho text by se nemusel stydět ani zkušený redaktor úspěšného časopisu. Na druhou stranu jsme se nemohli ubránit dojmu, že si z nás tak trochu dělá legraci. Posuďte sami: „Vánoce jsou svátky klidu a pohody. Celá rodina se zvláště na Štědrý den sejde a užívá si krásné vánoční nálady. V domě voní purpura a vánoční stromek svítí nádhernými barvami. Venku padá sníh a stromy se sklánějí pod jeho vahou. Teplo z krbu příjemně sálá a dotváří atmosféru.“ Honza zvolil výrazově úspornější variantu: „Vánoce pro mne znamenají sníh. Vánoce pro mne znamenají dárky. Vánoce pro mne znamenají volno.“ Slohově poněkud suché, ale norma tří vět byla splněna.

Mladší děti většinou napsaly jen několik slov, avšak i za to jim náleží pochvala, a ti úplně nejmenší, kteří ještě neumějí psát, alespoň nakreslili obrázek. Zajímá vás, na co se děti těšily nejvíc a s čím se jim spojuje slovo Vánoce? Nejvíc ze všeho se těšily na sníh, pak na dárky a na třetím místě bylo nejčastěji zmiňováno volno, tedy prázdniny. Pro většinu dětí bylo důležité také to, že se o Vánocích schází rodina, a v jednom případě se jako výrazný vánoční motiv objevila babička.

Kromě toho, co děti napsaly, stojí za povšimnutí i to, co nenapsaly. K mému překvapení nikdo nenapsal stromeček (zřejmě ho děti vnímají pouze jako rostlinu, pod kterou se líhnou dárky), štedrovečerní večeři (i když nějaká zmínka o jídle se tu a tam vyskytla) ani kostel (to mě zas tak nepřekvapilo – při nacvičování vánočního divadelního hry tu určitě stráví víc času, než si přejí). Na lístečcích se neobjevila ani žádná speciální vánoční tradice, jako například zdobení stromku, stavění Betléma, pouštění kapra do Vltavy nebo štedrovečerní výstup na Hrad.

Jedno bylo jisté – všechny děti mají Vánoce rády a těší se na ně. A já se už teď těším na to, co mi odpoví příští rok.

Ivo Mareš

JEEEEE, ONI ME VITAJI!

O přijemných překvapeních a otevřenosti s novou členkou našeho sboru sestrou Viktorií Tenzerovou.

Od svého křtu a přijetí do sboru uběhl rok a půl. Co všechno se za tu dobu sta-
lo? Je pro tebe život ve sboru příjemným překvapením, nebo spíš zklamáním? Neklamalo mě nic. A co mi to dalo? Neváže se to ke křtu, ale už k období zhruba čtvrti, půl roku před ním, kdy jsem začala pravidelně chodit na Smíchov. Jsem stras-
ně ráda za všechny lidi, co jsem tadý poznala, za jejich otevřenost a společen-
skou souhaležítost. Treba při kávě a koláč-
cích po bohoslužbách je tu vzdýcky moc fajn atmosféra. Na lidéch se sboru je vidět, že se chtějí setkávat nejen s Bohem, ale i mezi sebou navzájem. To je pro mě velmi milé překvapení.

To jsi nečekala? Nečekala, protože jsem nikdy nikam nechodila pravidelně. Sía jsem na bohoslužby, někdy i na ten čaj, to bylo vzdýcky příjemné. Ale pak prostě člověk odešel domů. U nás odcházím s pocitem, že mi přes týden bude to společenství chybět. Společenství sboru mi totiž dává jistotu i ve vztahu k okolí, cítím se stejně pohodlně ve skupině věřících i nevěřících. Líp se mi o víře mluví a nemám pocit nějakého náta-
ku, když se mě na ni lidi ptají. Dřív jsem

hodně řešila, jak na některé otázky správně odpovědět. A na jedinou to funguje úplně bez problémů. Mám čerstvý zážitek dva dny starý, kdy jsem mluvila s kamarádem – zapřísáhlým odpůrcem víry. Během toho dlouhého večerního rozhovoru přešel od negativních výpadů ke zvládnutým dotazům. Zabrato na něj, že už se nenechám vyprovo-
kovat a neustále se snažím klidně odpově-
dět, co je specifické pro evangelickou tradi-
ci. Najednou je před vámi člověk, který už o víře minimálně negativně nemluví, prostě se ptá a má zájem, něco se dozvědět. A já mám pocit bezpečí v pozici křesťana a jsem na to hrdá.

**Řekla jsi slovo otevřenost. Opravdu ji ta-
dy cítíš? Nedávno jsem mluvil s kolegou farářem o tom, že vnímáme sbory jako otevřená společenství, ale skutečnost je přitom trochu jiná...** A to myslíš otevře-
ny vůči novým lidem nebo k sobě uvnitř sboru?

**Vůči nově přichozím. Ty jsi to jako nova-
zazíla. Jak to na tebe působilo?** Já jsem sice extrovert, ale když někam přijdu poprvé, nejraději bych se schovala nebo utekla.

Bojím se o sobě něco říkat a nechci navazo-
vat vztahy moc rychle. Tady ale vůbec nebyl čas o tom přemýšlet. Bylo to úplně automatické. Všichni měli zájem se o mě něco dozvědět, něco mi o sobě říct. Najed-
nou jsem měla pocit, že tu lidi opravdu znám. A nebylo to jenom vůči mě osobě, vidím to i teď – kdykoliv přijde někdo nový, tak všem září oči a ptají se: Kdo to byl? Bude sem chodit, nebude sem chodit? Mys-
lím si, že otevřenost je u nás ve sboru obrov-
ská. Samozřejmě musíme odhadovat, jestli
nově přichozího přílišným zájmem nevydē-
síme. Ale mě osobně bylo příjemné, že
první krok vyšel ze strany sboru. Když při-
jdeš někam, kde tě nikdo nezná, tak chvíli
stojíš v koutku a pak odejdeš. Já jako nově
přichozí jsem neměla odvahy a možná ani
energií k sblízkování. A tady ve sboru jsou si

**Myslíš, že to je úloha někoho konkrétní-
ho ve sboru, kdo by měl ten krok udělat –
kurátor, farář, nebo někoho jiného?**

To ne. I když farář k tomu má nejlepší pří-
ležitost. S každým, kdo odchází, můžeš
prohodit pár slov, a pak je jasné, že to poda-
ní ruky není jenom formalita. Vlastně už
podání ruky při příchodu na bohoslužby je
moc milé. Já byla ze začátku velmi překva-
pená, říkala jsem si „jééé, oni mě vítají“, až
pak jsem pochopila, že to je normální. Je to
pěkné a určitě by stálo za to, kdyby víc
komunikovali i presbýteri, kteří vybitrají
sbírku.

Vzdýcky, když přijde někdo nový, tak ho
v chrtámově předstíni nakonec někdo osloví,
neplánovaně – nenásilně. Kdybychom byli
ho odradit. Za poslední rok přišli noví lidé

vlastně z ulice, takže si myslím, že to nějaký
efekt má, že to neděláme úplně špatně, když
lidé přicházejí a zůstávají.

Možná bych změnila přístup k aktivitám
ve sboru. Mám pocit, že k nim mnoho čle-
nů přistupuje pasivně. Přitom bychom moh-
li navrhovat hosty, témata na tříčátníky.
Vyjádřit se neznámená, že člověk do něče-
ho mluví někomu, kdo to dělá odjakživa.
S Magdou bychom chtěly udělat na kruchtě
„kavárnu“, a já bych moc ráda povzbudila
členy sboru k tomu, aby to dělali s námi.
Vím, že spousta členů začne spolupracovat,
když se věci dají do pohybu.

Nechbí ti ve sboru vrstevníci? Bylo by
to fajn, kdyby nás mladších bylo víc, ale
překvapivě nechybí. Máme ty naše babičky
a ony jsou jako vrstevníci, tedy alespoň
mentálně rozhodně. Cítím se s nimi jako
mezi vrstevníky.